Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 56. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 25-го БЕРЕЗНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 25, 1986 No. 56. VOL. XCIII

ПОЯВИЛИСЬ НОВІ СВІДЧЕННЯ В ОБОРОНІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Філядельфійський щоденник „Інквайрер" з 20-го березня ц. р. подав ширшу новинку з Тель Авіву п. н. „Зростають сумніви щодо обвинуваченого нациста".

З цієї новинки читачі довідуються, що радіо в Ізраїлі 19-го березня поінформувало, що зізнання тих, які пережили голокост ставлять під щораз більший сумнів чи Іван Дем'янюк, який тепер чекає суду в Ізраїлі, є справді тим „Іваном Грізним" з табору Треблінка, як стараються його обвинуватити.

Ізраїльське радіо інформує, що Авраам Ґольдфарб, який пережив концтабір в Треблінці зізнав перед двадцяти роками, що „Іван Грізний" і ще один із поліцистів згинули в тому таборі під час повстання в'язнів у 1943 році. Ґольдфарб помер минулого року але його зізнання недавно віднайшли в архівах університету Бар-Ілян, недалеко Тель Авіву.

Радіо Ізраїля подало 19-го березня зміст свідчень Ґольдфарба про забиття Івана такими словами: „Ми протяли дрот., а друга група побігла до приміщень, де вбивали в'язнів газом, забили „Івана Грізного" та його товариша, що там були, і кинула їх у вогонь, яким ми підпалили газівні".

Свідчення Ґольдфарба списав ізраїльський студент який в 1960 році писав працю про голокост. Свідчення Ґольдфарба на дев'ятьох сторінках машинопису передано до комісії, яка займається підготовкою суду над І. Дем'янюком.

Ізраїльський науковець з інституту Яд Вашем Іцак Арад написав у своїй книжці про голокост, що „Івана Грізного" перенесли з Треблінки до концентраційного табору Собібор тому, він не міг згинути в Треблінці.

Свідчення А. Ґольдфарба які тепер відкрили, потвердив еспанський в'язень Треблінки, 85-річний Жоакін Ґарсія Рібез, який у інтерв'ю для еспанського щоденника „Діяро де Сабадель" заявив, що він дуже сумнівається чи І. Дем'янюк справді ця сама людина, що славний поліцист з Треблінки т. зв. „Іван Грізний". Він твердить, що „Івана Грізного" вбили, хоча він сам особисто не був при цьому присутній, а враз з іншими втік раніше з концентраційного табору в 1943 році.

Одначе на підставі інформацій поданих у ґазеті „Інквайрер" Іцак Файнберґ речник міністерства справедливости Ізраїля, заявив, що йому нічого не відомо про свідчення А. Ґольдфарба і він не дістав цих свідчень з університету Бар-Ілян, а також він не може цієї справи дискутувати через леґальні обмеження.

„Інквайрер" подає ще для пояснення також цілу історію Івана Дем'янюка, відібрання йому американського громадянства, закидів ОСІ та і його самооборони, що він не є ідентичний з „Іваном Грізним", а все це інспіроване совєтським КҐБ, щоб здескредитувати українців на Заході.

У четвер, 20-го березня, в Єрусалимі публічну заяву склав Тувія Фрідман, голова Жидівського документального центру у Відні, Австрія, у якій пригадав, що ще 24-го грудня 1947 року Еліягу Розенберґ зложив заприсяжені зізнання у Відні, стверджуючи, між іншим, що „Івана Грізного" вбили в'язні 2-го серпня 1943 року, що сходиться з датою поданою еспанцем Рібезом. Т. Фрідман пригадав, що зізнання Е. Розенберґа були вжиті пізніше у процесі проти чотирьох німецьких ґвардистів, яких засуджено в Німеччині на доживотну тюрму.

До речі, зізнання Е. Розенберга вжив відтак Жан Франсуа Штайнер у своїй книжці-спогадах, що появилась в Парижі в 1967 році.

В Австралії в 1980 році, ще один свідок, Хаім Штаєр, підписав заприсяження-свідчення, що фото одної людини — не І. Дем'янюка, яке він побачив в газеті „Джуїш Нюз", це фото „Івана Грізного".

В Ізраїлі перебував минулого тижня адвокат І. Дем'янюка Марк О'Коннор який бачився із своїм клієнтом у в'язниці.

ВЕЧІР ПЕЖАНСЬКИХ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Пластова Фундація в Ню Йорку запрошує українське громадянство на вечір пластунів — меценатів фундації Любомири і Михайла Пежанських з нагоди їхнього княжого дару для пластової Фундації, що відбудеться в неділю, 6-го квітня ц.р. о год. 1:30 по полудні, тут в домі Фундації, при 144 Друга авеню.

Філядельфія готується до виборів

Філядельфія (Я.Т.). — У суботу, 15-го березня, відбувся тут у приміщеннях УОКЦентру бенефіс для Чарлза Догерті, який кандидує цього року від Республіканської партії до Палати Репрезентантів з 13-ої округи Філядельфії.

Вечір цей офіційно відкрила довголітня активістка Комітету Оборони Національних і Людських Прав України та одна з організаторок клюбу „Приятелі Чарлза Догерті", Віра Андрейчик. Після цього привітав Ч. Догерті його довголітній приятель д-р О. Черник.

Після привітів промовив кандидат. Він сказав що з українцями з'єднує його довголітня дружба. Підложжя цієї дружби, мабуть у подібності, яка існує між долею довго поневолених ірляндського й українського народів. Ч. Догерті говорив теж про Ад гок Комітет в справах Балтицьких народів і України, який він очолював під час двох своїх каденцій у Конгресі ЗСА у 1980-84 роках. Слід згадати, що власне Ч. Догерті був тим, який поширив існуючий малий конгресовий комітет балтицьких народів теж на Україну і опісля, при допомозі філядельфійського комітету, розбудував цей комітет до числа 100 конгресменів (теж сенатор Гайнц з Пенсильванії є членом цього комітету). Впродовж останніх шістьох років Догерті допомагав філядельфійському комітетові та деяким іншим українським організаціям теж своїми зв'язками у політичних колах Пенсильванії.

У понеділок, 12-го травня ц.р., відбудуться передвибори. Участь виборців у передвиборах є звичайно багато менша, як у виборах у листопаді, коли виборча гарячка доходить до найвищої напруги. Коли б українці пішли до передвиборів справді масово, Ч. Догерті міг би здобути перемогу. У зв'язку з тим, що Ч. Догерті має багато прихильників теж серед демократів він міг би здобути перемогу теж у головних виборах.

У вечорі цьому взяло участь коло 100 громадян.

В Англії помер сотник Б. Микитин

Лондон. — Тут у неділю, 16-го березня 1986 року, помер на 61-му році життя сл. п. сотник Богдан Микитин, провідний і заслужений член української громади в тій країні і діяспорі.

Сл. п. Б. Микитин народився 7-го січня 1925 року в селі Швейків у Підгаєцькому повіті. Початкову і середню освіту здобув в родинному селі і Станиславові, а вищу, військову, в старшинській школі І Української Дивізії УНА. Був членом ОУН. Почерез бої на східньоу фронті, Белярію і Ріміні, прибув в 1947 році до Великобританії і тут одружився. Був співосновником багатьох українських громадскьких, комбатантських, господарських та інших організацій. За час свого трудолюбивого життя він був гарячим українським патріотом, примірним християнином і активним сторонником помісности і патріярхату УКЦ, мав багато помислів і глибоко переживав трудноші українського зорганізованого життя в діяспорі.

Похорони Покійного відбулися в п'ятницю, 21-го березня в Манчестері. Залишив у жалобі дружину Брониславу і двох дочок, Марту і Іванку.

Українські студенти протестували на виступі Є. Євтушенка

Ню Йорк. — Щоденник „Нюздей" з 8-го березня 1986 року подав обширну односторінкову статтю пера Леслі Генском про останній публічний виступ совєтського поета Євгенія Євтушенка на форумі Квінс коледжу в Ню Йорку. Згідно з репортажем журналістки, цей виступ відбувся саме у 20-річчя деб'юту Євтушенка в цьому самому коледжі і на американській землі. Цікаве, що тим разом, як звітує Л. Генском, заля була заледве виповнена на дві треті, але добре стережена поліційними властями.

Як пише „Нюздей", це було потрібне, бо в часі програми група студентів з Українського Студентського Клюбу почала голосно протестувати. Авторка репортажу, добре поінформована про всі протести в часі гостинних виступів Євтушенка на американській землі, пригадує, що декілька років тому, коли Євтушенко читав свої поезії в Ст. Пол. Мінн., група українців кинулася на Євтушенка на сцені і в наслідок того він зламав ребро, яке колись дитиною мав зломане, перебуваючи на Сибірі.

Вона підреслює, що тим разом протест українців обмежився до викликів, які були зокрема сильні в часі читання поеми „Бабин Яр". Хоча слухачі не могли зрозуміти, як пише журналістка, значення викликів, протест був так гарячий, що поліція мусіла силою усунути українських студентів із залі.

Коли Євтушенка після закінчення його виступу спитали про протести українців, він заявив що „це не було приємне", але що він до такого звик. Він навів приклад, коли одного разу виступав в Гельсінках з групою совєтських танцюристів, на сцену кинулася група „неофашистів" і в наслідок того була поранена одна із танцюристок, яка, як заявив Євтушенко, „вже ніколи опісля не могла танцювати".

Свій репортаж Л. Генском закінчує ствердженням, що прийняття влаштоване американськими студентами для Євтушенка після його виступу було сердечне і дозволило йому забути про „зустріч" з українцями.

Туреччина домагається більше допомоги від ЗСА

Анкара, Туреччина. — Під час виміни листами між державним секретарем З'єднаних Стейтів Америки Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ Туреччини Вагітом Галефоглю, останній домагався більше допомоги від ЗСА і підписання нового договору, який висуне Туреччину на листу передових держав, альянтів ЗСА, на території яких розміщені американські бази. Такий договір мусіли б схвалити обидві сторони Конґресу і це дало б турецькому партнерові запоруку певности і рівночасно мілітарної ґарантії на випадок всяких труднощів у міжнародній політиці чи агресії „великого сусіда" Туреччини, тобто Совєтського Союзу.

Досі на першому місці допомоги ЗСА фіґурує Ізраїль, який отримує кожного року три й більше більйони долярів, але він територіяльно значно менший від Туреччини і на його території взагалі немає американських баз і не стаціонують військові ґарнізони. Туреччина натомість дає право для ЗСА і Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) користуватися 15-ма військовими базами, які є стратегічно дуже важливі для оборони західньоевропейських партнерів в НАТО, але отримує тільки один більйон допомоги ЗСА. Від 1980 року Вашінгтон не відновляв договору і користувався тільки обопільною екзекутивною домовленістю між урядами ЗСА і Туреччини, про довжуваною кожного року. Білий Дім і Пентаґон воліли б, щоб такий стан залишився також далі хоч погоджуються на збільшення допомоги для тієї країни, яка є важливим з кожного погляду партнером в оборонній спільноті Заходу. Анкара, очевидно, протестує проти активности вірмен в Америці, резолюції в Палаті Репрезентантів із засудом турецького ґеноциду з Першої світової війни і пов'язаности допомоги з Грецією, соціялістичний уряд якої ставить все нові й нові труднощі для ЗСА.

Державний секретар Дж. Шулц виїхав в кінці минулого тижня до Европи і перебуватиме там 10 днів. Він особисто відвідає Туреччину, Грецію, Францію та інші країни. В Італії Шулц зустрінеться з Папою Іваном Павлом II.

Департамент оборони домагається для Туреччини щонайменше 1, 2 більйона долярів допомоги річно для змодернізування тамошніх збройних сил (800,000 вояків), які входять у склад збройних сил НАТО. Це найбільша збройна сила в НАТО після ЗСА і Західньої Німеччини і з цим фактом треба рахуватися, — заявив недавно кореспондентам секретар Департаменту оборони Каспар Ванберґер.

У СВІТІ

ПЕРЕГОВОРИ У СПРАВІ зменшення війська в Европі знову закінчилися неуспішно, тобто без жадних видних результатів. Кеннет Л. Ейделман, директор контролі озброєння і розброєневої аґенції, заявив кореспондентам в Білому Домі, що переговори будуть продовжуватися в майбутньому, не зважаючи на 12-літні безплідні розмови . Представники Південно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) і Варшавського Пакту стоять на становищі що коли обидві сторони говорять то немає загрози для ворожих дій чи війни. Небезпечною є ситуація коли ніхто з ніким не говорить, — каже Ейделман.

У ЗВ'ЯЗКУ З АКТИВНІСТЮ комуністичних партизанів у Філіппінах і наказом ген. Фіделя Рамоса поставити в стан військової поготівлі армію, в Манілі поширились чутки, що заходи президента Коразон Акіно довести шляхом переговорів з комуністами до припинення боїв не мали успіху і що Філіппіни готуються до продовження боротьби з підтримуваними Москвою і її сателітами комуністичними з'єднаннями і їхніми скрайньо-лівими „альянтами". В кінці минулого тижня ген. Рамос заявив на засіданні кабінету, що комуністична активність не то, що не зменується, а радше навпаки, збільшилася в деяких провінціях і становить загрозу для нормального життя філіппінців. При тому він перестеріг військових командирів, що наказ про припинення боротьби чи заключення перемир'я з комуністами може вийти тільки з його міністерства, що вказує на деякий хаос в головному командуванні армією.

КИТАЙСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство Гсінгуа повідомило, що в Пекіні знову розпочалися переговори між совєтською і китайською делегаціями у справі наладнання прикордонних спорів і відновлення зв'язків співпраці між Китайською Народною Республікою і Совєтським Союзом. Совєтську делегацію очолює на переговорах Іван Архіпов, який в 1950 роках був радником совєтської амбасади в Пекіні, а китайську заступник прем'єр-міністра КНР Лі Пен. Вже обговорено справи торгівлі, науки й економіки. Не зважаючи на наближення Москви і Пекіну в деяких ділянках політика КНР не підлягає зміні, особливо в ділянці міжнародної політики, оборони і критики совєтської експансивної політики в багатьох частинах світу.

З ПАКІСТАНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що вояки урядової комуністичної афганської армії масово втікають до Пакістану, або Ірану. На протязі тільки минулого тижня на сторону повстанців, або до Пакістану втекло понад 900 вояків урядової армії. Очевидно речники уряду Бабрака Кармаля категорично заперечили ці інформації і назвали їх пропаґандою проти Афганської Народної Республіки. Акредитовані в Пакістані кореспонденти також повідомляють, що серед афганських дезертирів є маленька частина совєтських вояків. Вміжчасі пакістансько-афганські переговори під наглядом представників ОН продовжуються і є вигляди, що обидві сторони договоряться в усіх справах крім одної — виведення совєтських окупаційних військ з Афганістану, бо про цю справу може рішати тільки Москва.

ЖАК ШІРАК БУВ заприсяжений на становище нового прем'єр-міністра Франції. Церемонія заприсяження в присутності президента Франсуа Міттерана, відбувалася в Елізейському палаці. Ж. Шірак подав до відома список ради міністрів, узгідненої раніше з президентом Ф. Міттераном. Міністром закордонних справ в консервативному уряді став Жан-Бернард Ремонд, професійний дипломат і ще недавно амбасадор Франції до Совєтського Союзу; міністром оборони Андре Жіро, економіки і фінансів Едуард Баллядюр, внутрішніх справ Чарльз Паска, юстиції Альбен Чаллядон, культури і зв'язку Франсуа Леотард, мешкань і транспортації Пер Меґайнері, закордонних територій Бернард Понс, шкільництва і виховання Рене Монорі, соціяльних справ і затруднення Філіп Сеґуен, індустрії і туризму, Ален Маделен, сільського господарства Франсуа Гійом, кооперації Мішел Оріяк і зв'язку з парляментом Андре Россіно.

ПАПА ЗАКЛИКАЄ НАРОДИ СВІТУ МОЛИТИСЯ ЗА МИР

Рим, Італія. — Папа Іван Павло II, розпочинаючи Страсний тиждень традиційною торжественною Службою Божою і процесією з з пальмами, у якій взяло участь біля 75,000 осіб, закликав у своїй проповіді усі народи світу, а найбільше молодь, молитися за закінчення ворожнечі і тероризму в світі та загальний мир, бо, на його думку, світові все ще грозить страхіття нуклеарної війни з її трагічними і непередбаченими наслідками. Голова Католицької Церкви вважає, що людство має право вимагати від керівників держав поміркованої і мирної політики, а тим самим вимагати права на життя їх самих і чергових поколінь.

Вія делля Консіліаціоне авеню в Римі була виповнена тисячами вірних, які разом з Папою ішли процесією до площі св. Петра на якій Світійший Отець, численні кардинали, архиєпископи й єпископи правили полеву Торжественну Богослужбу. Очевидно, церковні і політичні спостерігачі більше звертали уваги на проповідь Папи, яка тим разом була присвячена майже повністю справі миру і молитов за превернення спокою в багатьох країнах світу, які переживають воєнну чи іншу кризу. Він підтримав проголошені заходи Організації Об'єднаних Націй у справі миру, які будуть зроблені в цьому році, році миру.

Щоб не залишати жадних сумнівів де стоїть сьогодні Католицька Церква, Папа наголосив важливість спільних молитов, тобто усіх католиків та інших християн, з тими, якіісповідують інші релігії у багатьох країнах світу. При тому він відмітив, що Ватикан запросив представників релігійних спільнот прибути в жовтні цього року до Італії і разом з католиками молитися та застановлятися над справами миру. Як відомо, Римо-Католицька Церква відзначатиме в жовтні св. Франсіска, який жув у XIII столітті.

Папа окремо привітав молодь, яка чисельно зібралася на площі св. Петра, бо вона символізує майбутність Церкви.

Цьогорідні святкування пальмової (шутної) неділі в Римі дійсно нагадували своїми торжественними традиційними відправами в'їзд Ісуса Христа до Єрусалиму і започаткування Великого, або Страсного тижня кажуть церковні спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

УПРАВЛІННЯ ХАРЧІВ і ліків виявило, що три ліки у формі капсулок — Контак, Даєтек і Телдрин є пошкодженими та щоб особи які недавно їх купили не вживали їх, хоч лябораторійні проби виказали, що капсулки не були затроєні, як це було раніше з Тайленолем.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ обвинувачував 5 міст в повіті Гадсон, Ню Джерзі, кажучи, що вони занечищують воду в ріці Гадсон. Джерзі Ситі, Норт Берґен, Вест Ню Йорк, Байон і Гобокен мусять платити кару в сумі 10,000 дол. за кожний день занечищення води.

ТИСЯЧІ ВОДІЇВ автомобілів з Ню Йорку і Філядельфії вживають фальшиві адреси, щоб платити менше забезпечення, а на цьому терплять мешканці стейту Ню Джерзі, бо власне цього стейту адреси подають обманці. Пошта в Нюарку заповіла інвестиґацію в цій справі, щоб довідатись котрі люди є правдивими мешканцями стейту Ню Джерзі, а котрі ні.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнберґер і канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль повідомили, що вони прийшли до згоди про участь Західньої Німеччини в створюваній З'єднаними Стейтами Америки системі протиракетної оборони з елементами космічного базування. Цими днями до Вашінгтону прибуде міністер економіки Західньої Німеччини Мартін Бенгеман, який підпише з представниками ЗСА офіційний договір про участь Західньої Німеччини в американській програмі. Таким чином Західня Німеччина стане другою країною НАТО, яка зв'яже себе договором про співпрацю зі З'єднаними Стейтами в створенні космічної оборони. Першою країною стала Англія, яка підписала такий договір на початку грудня минулого року.

ПРОКУРАТОР МАНГЕТТЕНУ Рудольф Джуліяні повідомив, що в Квінсі, Н. Й., поліція конфіскувала один з найбільших за всю історію боротьби з наркотиками в Ню Йорку склад кокаїни — понад 1,000 фунтів. Кокаїна, яка оцінюється більш як 50 міл. дол., була привезена приватним літаком на одне з летовищ Ню Йорку. Заарештовано сім осіб, в тому числі відомого розповсюджувача наркотиків з Маямі Томаса Дельос Ріоса.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ 389 голосами проти сімох одобрила видатки на зміцнення системи безпеки американських дипломатичних представництв. На цю програму в найближчі п'ять років буде використано 4,4 біл. дол. „Прийнявши цю резолюцію, ми дали знати всім терористам світу, що захистимо наших дипломатів", — сказала після голосування Барбара Микулскі. Прийнята резолюція передбачає також виплату винагород особам, які будуть давати З'єднаним Стейтам інформації про терористів. Передбачена також компенсація американцям, які попали до рук терористів. За кожний день перебування в полоні закладники будуть діставати з федеральних фондів 66 долярів. Компенсацію дістануть всі американці, колишні закладники, починаючи з 1979 року.

В ЄРУСАЛИМІ ВІДБУВАЮТЬСЯ секретні американсько-ізраїльські військові переговори в рамках угоди про співробітництво, підписаної в листопаді 1983 року після нападу арабських екстремістів на казарми американських піхотинців у Ливані. В результаті цього нападу тоді загинуло 239 американців. Обі сторони відмовилися коментувати зміст переговорів, але ізраїльське радіо повідомило, що, можливо, мова піде про розміщення в Ізраїлі американського військового обладнання вартістю 66 міл. дол., яке може бути використане на випадок виникнення кризової ситуації. Останній раз такі переговори відбулися в жовтні минулого року.

ЩОБ ПРИПИНИТИ підроблювання грошей, Уряд ЗСА зробить малу зміну в усіх паперових банкнотах Департамент скарбу додаватиме малу нитку, на якій буде мікроскопічним друком написано „ЗСА". Зміну буде видно якщо піднесеться банкнот до світла або через побільшуюче скло. Нові гроші повинні бути готові до 18 місяців.

В ПАРЛЯМЕНТІ КАНАДИ

Посол Андрій Вітер

(В сучасному канадському парляменті є п'ять послів і два сенатори українського походження. Крім них є ще два посли до Палати Громад, які є частинно українського походження (один з батьків українець-українка). Ми постараємось провести інтерв'ю з усіма, і сьогодні починаємо з наймолодшого посла, Андрія Вітра).

Посол А. Вітер в своєму бюрі в Оттаві.

Оттава (С. Яворський). — Андрій Вітер, посол прогресивно-консервативної партії, був вибраний до парляменту у вересні 1984 року. Він є наймолодший (39 років) з п'яти послів українського походження в сучасному канадському парляменті. Посол Вітер репрезентує виборчу округу Паркдейл — Гай Парк у Торонто, округу, яку перед ним довгі роки репрезентували посли польського походження Джессі Фліс і Стенлі Гайдаш.

Андрій Вітер народився в Німеччині і приїхав з батьками до Канади в 1947 році. Тут він здобув початкову, середню і вищу освіту, отримавши диплом з економії в університеті Ботерлю. Будучи економістом, він працював адміністративним консультантом. А. Вітер одружився з Вірою Ковальською в 1972 році. В школі і в університеті він брав активну участь в українських студентських і молодечих організаціях.

За відносно короткий час свого „послування", А. Вітер показав себе здібним, продуктивним і ельокентним представником не лише своєї виборчої округи, але й цілої української суспільности. Він відважно виступав в парляменті і поза парляментом в обороні людських прав і проти переслідування українських патріотів у Совєтському Союзі. Андрій Вітер виступав також проти переслідування борців за людські права інших національностей, таких як литовці, лотиші, поляки, мадяри та інші. Він виступав проти зміни канадських іміграційних статутів, які обмежували б права східньоевропейських втікачів, які шукали б права азилю в Канаді.

Посол Вітер дуже гостро висловлювався проти рі-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Postmaster Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Програв битву — виграє війну

У четвер, 20-го березня ц.р., у Палаті Репрезентантів переведено голосування над вимогою президента Реґена, щоб признати 100 мільйонів долярів для протикомуністичних партизанів у Нікараґуа. „За" виявились 210 конґресменів — „проти" 222, таким чином пропозиція Президента перепала 12-ма голосами. Очевидно, президент Реґен відчув свою поразку, але заявив, що він далі буде боротися за ту справу і переконаний, що остаточно виграє. У наступному тижні відбудеться над тим самим внеском Президента голосування в Сенаті. Там республіканці мають більшість і до них приєднується завсіди якась кількість демократів із консервативного Півдня Америки, так що вимога Президента щодо допомоги партизанам у Нікараґуа напевне знайде більшість „за". Тоді мусить прийти до вирівняння становища обох палат Конґресу і те вирівняння, — твердять добре поінформовані телевізійні коментатори, — піде по лінії компромісу, що його запропонував сам Реґен: щоб негайно виплатити партизанам у Нікараґуа тільки 25 мільйонів на мирові цілі, а решту 75 мільйонів переслати їм за три місяці, під час яких будуть вестися переговори з урядом сандіністів щодо мирової залагоди конфлікту.

Усі в Конґресі і поза ним знали, що тут не йдеться про 100 мільйонів, а про принциповий підхід до проблеми боротьби проти „совєтизації, комунізації, і тоталітаризації" Нікараґуа — як висловилась колишня амбасадорка в ОН Джін Киркпатрик. У двопартійній системі Америки не існує проблеми більшого чи меншого патріотизму. Демократи є не меншими патріотами Америки і не меншими звеличниками демократичної системи, як республіканці. Різниця у тому, що навіть дуже видатні демократичні діячі не навчилися ще правди, що з Москвою чи слухняними Москві її сателітами не можна „договоритися" щодо зміни їхньої монопартійної диктаторської системи. Різниця між американськими двома керівними партіями ще та, що патологічний страх перед „повторенням В'єтнаму" існує у таборі Демократичної партії більше, як в республіканському. Яскраво і з точкою над „і" висловив це найбільш авторитетний речник Демократичної партії, голова Палати Репрезентантів Томас О'Ніл, який заявив, що вимога президента Реґена про допомогу партизанам „веде до війни". Йому правильно відповіли, що саме відмова такої допомоги і залишення вільної руки комуністичному режимові в Нікараґуа веде найпевніше до війни, але це однодумців О'Ніла не переконало.

Демократичний табір в ЗСА з його органами масової інформації звикли наче традиційно закидати республіканцям, що вони, республіканці, воліють розв'язувати міжнародні проблеми „конфронтацією" (війною) а не „пертрактаціями" (мирними засобами). Тим часом існує історичний — хоч парадоксальний — факт, що у XX сторіччі всі війни велись за президентури демократів, а республіканцям припадала роля замирювання отих конфліктів. У Першу світову війну Америка встрянула за Вудро Вілсона, хоч він вів виборчу аґітацію під гаслом невтральности Америки. До Другої світової війни приступила Америка за Ф.Д. Рузвелта, який перейшов до історії, як той великий соціяльний реформатор, та в ділянці закордонної політики виграв війну, але програв мир. Корейську війну повів Гаррі Труман і загирив шанс перемоги, відкликавши з головного командування геніяльного полководця генерала Даґлеса МекАртура і щойно наступник Трумана Д.Д. Айзенгавер загрозою скинення на Манджурію атомової бомби примусив комуністичний Китай та його сателітів Північну Корею до перемир'я, яке існує дотепер. Урешті В'єтнамську війну повів Линдон Джансон і спартачив шанси вигри, слухаючи своїх ліберальних дорадників у Вашінґтоні, які спутали руки і ноги полководцям у В'єтнамі. Відмова дальших фондів протикомуністичному режимові у Сайґоні вможливила перемогу комуністів і перекреслила заходи Ніксона закінчити В'єтнамську війну її „в'єтнамізацією". Ту саму помилку зробила у минулий четвер Палата Репрезентантів.

Щасливо, Америка має тепер за президента людину енерґійну, вперту, послідовну, яка знає знаменито суть комунізму і нездатність кремлівських правителів відмовитись від своєї доктрини: „Що моє — це моє, а що твоє, то про це можемо говорити". Сандіністський уряд в Нікараґуа перетворює ту центрально-американську країну в одну фортецю і в мостовий причілок СССР на американському континенті. Америка не може допустити до цього. Було б для американського народу куди краще, щоби сандіністський уряд провалився в наслідок громадянської війни, при чому Америка дала би видатну допомогу грішми, зброєю, вирядом і вишколом тамошніх партизанів. Тоді не треба би самому висилати туди війська. Демократи в Конґресі саме це провокують.

Микола Бараболяк

ПАРАДОКСИ ПОЛІТИЧНИХ СИСТЕМ: ФРАНЦУЗЬКИЙ КАЗУС

Вислід останніх парляментарних виборів (16-го березня ц.р.) у Франції насуває деякі думки про вартість демократичних політичних устроїв та їхню недолугість. Колискою демократичної парляментарної системи є Великобританія. Там вона виросла і врослась у життя, і ледве чи можна нині мати сумніви стосовно її доцільности й ефективности в цій країні. Коли б хотів хто її поправляти, ледве чи що путнього продумав би. Британський виборець не голосує властиво в своїй окрузі на кандидата на члена парляменту. Віддаючи голос на того кандидата, він голосує на лідера своєї партії і на його програму. Лідер той стає автоматично прем'єром, коли партія здобуде більшість, то має обов'язок переводити програму партії в закон, здійснити те, що приобіцяв перед виборами. А маючи більшість у парляменті, він є всилі це здійснити. В цій системі існує повна гармонія між виконним і законодатними органами влади, а суди не мають права квестіонувати „законности" актів парляменту. Парлямент має необмежену законодатну силу (міг би, наприклад, звичайною ухвалою перемінити монархію на республіку і воно було б „конституційним", жартують, що не мав би тільки сили перемінити жінку в мужчину, або навпаки. Меншість, опозиція, має право критикувати, і таким чином змагатись, щоб при наступних виборах вона взяла верх, але позатим вона безсила.

Американський державний устрій побудований на принципі сепарації органів влади та „контроль і балянсів" (checks and balances). Президента Конгрес не може відсунути, хіба засудивши його в окремому поступуванні, а суди мають контролю над його актами як теж конґресу. Це система грала доки не появивсь на овиді совєтський комунізм, і не став підгризати коріння американської демократії. Якщо йдеться про виконну владу — Президента, то її силу підірвала в'єтнамська халепа. Президенти загнались задалеко, поборюючи комунізм на невідповідному місці. Внаслідок того, Конгрес тепер у дуже прикрий спосіб путає ведення Президентом зовнішньої політики. А це дуже небезпечне з уваги на зосередження влади в авторитарній, кремлівській системі. Ось хоч би нині як прикрим є питання 100-мільйонової допомоги „контрам" у Нікараґуа, щоб перешкодити створення причілку для Кремля на південному кордоні Америки. Совєтський уряд шле без ніяких перешкод військову допомогу комуністичній затії на кордоні ЗСА, а нам не вільно допомогти, наприклад, дисидентам у Польщі, супроти якої ЗСА мають серйозні зобов'язання, не менші як супроти жидів. Нині мається враження, що демократичні конґресмени ставлять республіканському Президентові колоди під ноги, щоб його здезавувати в очах виборця перед осінніми виборами. Ось як грають ролю ці „контролі і балянси" на практиці. Паралізують багато корисних і конечних заходів виконних органів. А що вже говорити про Верховний Суд... П'ять номінованих Президентом під знаком політичної орієнтації, а не вибираних, суддів, має силу перекреслити не раз потрібні і конечні заходи двох інших органів влади.

Франція зразу після революції, а відтак після привернення республіканського устрою в 1870 році (Третя Республіка), імітувала британську політичну систему. Трудність була в тому, що те, що грало свою ролю в історично вкоріненій двопартійній системі у Великобританії, не відповідало Франції, де вкоренився ідеологізм і на тому тлі було багато політичних партій; там творились і могли існувати тільки коаліційні уряди. В час III-ої Республіки (від 1870 до 1940) було там понад 100 коаліційних кабінетів міністрів, а втримувались вони при владі пересічно по півроку. Очевидно такі уряди не мали змоги здійснити ніякої програми. Після Другої світової війни повторилось те саме у IV Республіці (1946-1958). Епілогом того стану була слабість французької політичної системи, програ у Другій світовій війні Франції, і окупація Гітлером.

Шарль де Ґоль, герой Франції, впав на помисел скомбінувати американську „президентську" конституційну систему (яка доки не було комунізму у світі діяла в ЗСА справно) з парляментарною. Схвалена в 1958 році, на його почин конституція, називає Раду міністрів виконним органом відповідальним перед парляментом, як у Великобританії, але щоб її підкріпити, ставить понад нею і в її проводі президента держави незалежного від парляменту. Президент головує

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Концерт Ю. Осінчук у Ню Йорку

Воно навіть менше важливе хто, де і коли грав в обличчі явища, що наша публіка таки спромоглася кінець кінців прибути громадно на фортепіяновий концерт. І то серед тижня, в робочий день і ввечері (8-ма год.). Це досі нечуваний і невиданий тут у нас випадок. З неприхованою приємністю можна ствердити, що величенька, одна із кращих заль, Талі голл, хоч і не була зовсім випродана, була заповнена слухачами на індивідуальному речиталі піяністки Юліяни Осінчук 5-го березня ц.р. Крім наших учасників імпрези з Ню Йорку і околиць, було тут досить багато й американців. І ось виринає прецікавий запит, що спонукало людей прийти на цей фортепіяновий вечір?

Знайти на це відповідь не так то і просто. Адже світова слава Л. Колесса на своїм виступі 1951 року мала майже порожню Карнеґі Голл. Пізніше знаменитий піяніст Б. Максимович з Дітройту не міг би був почванитись великим числом слухачів у Тавн Голлі. А вже нещодавно на концерт блискучої Л. Артимів, в цій же залі, з призначенням доходу з концерту нашому Музеєві — на сором — публіка не дописала. Щодо багаточисленности публіки на концерті Юліяни Осінчук, то до цього причинилось не лиш її ім'я, що вже має своє мистецьки значення, але й це, що більшість публіки була неукраїнська, — для якої піяністка була відома із своїх попередніх виступів. Ім'я Юліяни має уже своє мистецьке значення. Однак беручи під увагу згаданих піяністів осяяних славою, тут мусіли знайтись ще й інші вагомі чинники, що згромадили наших культурників на цей концерт.

А саме, наші люди мусіли мати деякі докори совісти, коли не прийшли на унікальний концерт зі світовою прем'єрою симфонії Людкевича в осені торік, у Карнеґі Голл, з політичних мотивів; в душах їхніх остало незаспокоєне бажання піти на поважнішу мистецьку імпрезу (це особисто відоме мені з деяких людських звірювань). Тепер же знову ті, що не поїхали на концерт Шевченка до Вашінґтону 9-го березня сказали собі „підемо хоч би на цей". Вкінці може найістотніший чинник у цій психологічній розгрі: ми глибоко і різко відчуваємо, як то наші недруги заповзялися тепер і бажали б нас просто живими заклювати. В кожному з нас через оце будиться, навіть зовсім підсвідомо, почуття, побувати разом зі своїми і довести всім, що ми таки і культурно живемо та, не зважаючи на політичні зрізничкування, потрапимо зійтись та створити одну національну спаяність і однодушність. У цьому випадку тільки музичну. Однак відрух самий, як навіть підсвідомий, проте він вагомий і який же відрадний.

А правдивість тих помічень доказувала б саме незвична, але похвальна поведінка публіки, яка оплескувала від самого початку концерту піяністку, як свою представницю, не тільки щиро і віддано, але навіть демонстративно. Юліяна започаткувала свій виступ Моцартовою Фортепіяновою сонатою, ч. 13, Б-дур. Навіть, як підбір цього твору не був найщасливіший, особливо на початок програми, публіка гучними і протяжними оплесками змусила піяністку ще і другий раз появитись на сцені вже по першій точці. Поминаючи Моцарта, треба ствердити з признанням, що цей концерт Юліяни був — досі — її вершинний, себто найуспішніший мистецький виступ. А відносно Моцарта, то відомо, що є і піяністи світової слави, які не зуміють заграти цього композитора.

Композицію контрастного характеру, дуже вимогливу технічно, Варіяції серйозні, тв. 54, Менделсьона виконала Юліяна з повною піяністичною зрілістю і успіхом. Проте найкраще мистецьке досягнення в першій частині, — а як дальше виявилось, і в цілій програмі — осягнуло Рондо Капризне Е-дур, тв. 14, того ж Менделсона. Тут справді була нагода подивляти темперамент , браву́ру, гнучкість і швидкобіжність пальців Юліяни.

Самозрозуміло, що американської прем'єри, Фортепіянової сонати (Сонати-баляди), ч. 2, тв. 18, Бориса Лятошинського, очікували ми з найбільшим зацікавленням. Твір цей постав по відомих „Відображеннях" 1925 року і він яскраво репрезентує той короткий час, коли українські композитори могли йти майже пліч-о-пліч із західніми музиками в модному тоді атоналізмі. І найповажнішим його представником у нас є саме Лятошинський. Цей час відлиги тривав коротко, бо вже від 1926 року треба було творити все в стилі соцреалізму. Отже як воно добре, що ми не віддалились занадто від Заходу і в цьому напрямі, бо і в нас існують важливі композиції атонального стилю. Одною з них є саме ця соната, що її Юліяна заграла з самопевністю і розмашним драматизмом. Треба признати, що твір написаний молодим композитором професійно, він цікавий і чинить на слухача помітне враження. Дуже добре сталось, що Юліяна включила його в свою програму і зазнайомила нас з ним.

На закінчення почули ми славнозвісну Фортепіянову сонату, ч. 3, г-моль, тв. 58, Шопена. У виконанні Юлія-

(Закінчення на стор. 3)

Іван Боднарук

ДО ІСТОРІЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ КАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Усі ми, українці, горді з того, що Карпатська Україна, здебільшого Богом і людьми забута Срібна Земля, напередодні Другої світової війни прокинулася до незалежного життя і 12-го березня 1939 року Сойм Карпатської України в складі 32-ох послів опрацював конституцію для країни, встановлюючи водночас із цим її державний прапор, герб, державну мову і спільний з усією Україною гимн. Боротьба Карпатської України та її трагедія вплинули основно на зміну наставлення і на формування державницької і соборницької свідомости українського населення, а зокрема карпатських українців. На подіях Карпатської України виховалося багато молоді, яка залишилася вірною українській національній ідеї.

Коли з кінцем IX віку появилися за Карпатами мадяри, вони вже знайшли там руські оселі. В XI столітті розпочалися політичні взаємини закарпатців з мадярами. З того часу почалася взагалі боротьба мадярів із слов'янами. В тій боротьбі наш елемент поніс великі втрати. Ця українська область поза хребтом Карпат відкриває браму Соборній Україні до Середущої Европи під економічним оглядом, а під стратегічним творить причілок з південного заходу.

Події в Карпатській Україні в 1938-1939 роках сколихнули українським народом Карпатської України, яка була прилучена Сен-Жерменським договором у 1919 році до Чехо-Словаччини, а 15-го березня 1939 року проголосила свою самостійність. Сойм Карпатської України кілька днів раніш ухвалив такі закони: Країна стає незалежною державою з назвою Карпатська Україна. Є вона республікою, а її державна мова є українська, краска державного прапора є синя вгорі, а жовта внизу, гербом є дотеперішній крайовий герб і тризуб, а державним гимном „Ще не вмерла Україна". Такі то події відбулися 46 років тому в найбільш забутій закутині українських земель. Творцями цієї держави були закарпатці й українці з інших українських земель. У ЗСА і в Канаді наші поселенці збирали гроші на оборону Срібної Землі. Ті події на Карпатській Україні об'єднали українські творчі сили в усіх країнах нашого поселення до одної праці над будовою рідної держави.

Але Гітлер дав дозвіл мадярам окупувати наше Закарпаття, а сам зайняв Судети. Він використав справу Карпатської України у своїй розгрі з Польщею, Совєтським Союзом та іншими державами. За це мадярський реґент Горті вислав пізніше Гітлерові подяку і зобов'язання бути його союзником у війні, що назрівала.

Для оборони країни зорганізовано „Карпатську Січ" під проводом Дм. Клемпуша. Коли празький уряд назначив чеського москвофіла, ген. Лева Прхалю, членом уряду Карпатської України, почалися непорозуміння і сутички між чеськими вояками та січовиками. Вкінці Чехи не тільки покинули Карпатську Україну, але й відмовились передати зброю тим, що хотіли її боронити. Мадяри перейшли границю і стали займати Закарпаття. Ранком 15-го березня 1939 року почалися бої січовиків з мадярами на копанських полях. Під час наїзду мадярів чеські військові відділи під командою Прхалі напали на січовиків з другого боку. Під натиском мадярів уряд і Сойм Карпатської України подалися до Великого Бичкова, а звідти на скитальщину.

Під час відродження Закарпаття велику роботу виконали українці з інших земель України. Вони організували між іншим шкільництво і Пласт. В роках 1923-1929 дуже заслужився в організуванні Пласту проф. Леонід Бачинський. Гимн закарпатських пластунів мав символічний соборницький характер: його текст написав придніпрянець Спиридон Черкасенло, а музику галичанин Я. Ярославенко. Той гимн співають сьогодні всі пластуни. Ось слова першої строфи:

Гей, пластуни! Гей, юнаки!
Ми діти сонця і весни,
Ми діти матері природи!
До нас шумить зелений бір,
В ліси, поля до вільних гір,
На ясні зорі, тихі води.

Закарпатські пластуни в кількості 60 осіб узяли участь у Світовому Джемборі в Ґеделе коло Будапешту, в серпні 1933 року.

У наявних у той час міжнародних обставинах, в обличчі збройного наступу мадярів і гітлерівсько-сталінського альянсу, карпатоукраїнська держава не могла встоятися. Алеж так же само, як історичні акти 22-го січня 1918 й 1919 років, також і дата 14-го березня 1939 року залишається для нас дороговказом у боротьбі українського народу за повне визволення, великим ідеалом, що його треба здійснити. Встановлена державним законом Сойму Карпатської України мета освячена кров'ю соток борців — вояків і старшин Карпатської Січі, — мучеництвом президента Карпатської України, о. монсеньйора Августина Волошина, та багатьох послів Сойму і членів уряду в московських тюрмах і концтаборах. І саме ця кров і мучеництво утривалюють проголошений колись ідеал у серцях сучасних і майбутніх поколінь України. Боротьбу геройських січовиків Закарпаття вшанував поет Яр Славутич у своєму творі, що його залюбки виконують сьогодні на концертах і став він популярною думою про карпатських січовиків. Починається він словами:

То не лист останній
за водою
По широкій Тисі проплива..

Борис Антоненко-Давидович
(5-го серпня 1899 — 8-го травня 1984)

ПОЕЗІЇ Б. АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

I.

(Передані з України для публікації після смерти автора)

(ПОЕЗІЇ)

В Богочасницькому таборі, що за 75 км від Транссибірської залізничної колії, мені випало зустрітися з одним чоловіком незвичайної долі. Це був Борис Катериченко. Хоч я ніде не рекомендував себе як письменника, але зате органи безпеки через свою агентуру підказували: „Це колишній письменник, який був у добрих умовах, а тепер опинився в поганих і, очевидно, незадоволений з цього; так от треба прислухатись, що він каже, в чому він виявляє своє невдоволення, для того, щоб створити новий матеріял для нього". Як це здебільшого й водилось тоді.

Отож, почувши, що прибув письменник, таки справжній ніби письменник Антоненко-Давидович, до мене в шахті, — а я працював тоді шахтарем, — під час якоїсь перерви підійшов незнайомий мені молодик, десь моїх років, і каже:

— Я б хотів спитати вас, чи варта мені писати, або точніше, складати вірші, які я почав отут тільки в неволі.

Я зацікавився: — „Прошу!"

І він мені почав читати. Те, що він прочитав, подобалось, Тимбільше, що ці вірші він не писав, бо писати це теж писати на самого себе новий матеріял, що міг загрожувати і розстрілом, — а укладав у голові й держав. Вірші мені подобались, тимбільше, що в умовах тодішнього славословія Сталінові це було щось надзвичайне.

Продеклямую деякі з них:

I. Хутір Михайлівський

Епіграф: Земле Руська, ти вже за шелом'янем єси!

Пам'ятаю: вузенькі ґрати / наскрізний арештантський вагон,
за вікном осіння мряка / і порожній, брудний перон.
Тиха станція з назвою Хутір, / де проходив колись кордон,
Мертво стоїть, мов довіку закута / в летаргійний радянський сон.
Одлетіли назад кілометри. / Ось і рідній землі уже край...
Що ж тепер? Чи то жити чи вмерти? / Стисни серце, мовчи, не питай!
Нас везуть до Північної Кафи, / зголоднілих новітніх рабів,
На повільну роковану страту, / без сокири, петлі й батогів.
Утікали останні хвилини; / мов по мертвому, вдарив десь дзвін.
Поїзд рушив. Пішла Україна / за вікном у німу далечінь.
Не стогнала заплакана мати, / не прощалася з нами сім'я.
Тільки крапля іржаво по ґратах / потекла, як кривава сльоза.
Тільки крапля... А більше нічого / не зідхнуло вслід по нас.
Лиш де-не-де ліхтар семафору / знагла блисне і знову погас.
І погасло у грудях дихання, / ані звуку в вагоні не чуть...
Земле рідна, ти вже за шелом'янем, / земле рідна як без тебе буть?
Он за деревами: там ще клаптик, / там ще тиха мить...
Земле рідна, ти вже / за шелом'янем, / земле рідна, як без тебе жить?
Байдуже, без жалю і любови / ти за безцін чужим віддана...
Але серце моє з тобою. / Ти — моя.
За вікном мерехтить драговина, / за борами встає десь Москва.
Земле рідна, моя Україно, / ти по смерть мені — одна.

2. Карусель

Я теж гадав: тюрма це страта / моєї волі і думок,
важкий замок, надійна варта, / життя розбите, бита карта.
Ну, це гадки дитячі! Я в тюрмі / пізнав таку безмежність світу,
що ті глухі, замкнуті дні, / безсонні наче ночі, сонні ранки
мені здаватимуться літом.
Острог, Бастилія, темниця, / гефенгніс, ДОПР або в'язниця — яка різниця?
Моя тюрма то центр землі. / Закону вічного тяжіння / підвладні
люди і ідеї: / вони невпинно до тюрми / ідуть страхати каруселлю.
Тут ще недавно був Спартак, / сидів Блянкі, Тарас Шевченко,
ну, десь Желябов, Залізняк, / сьогодні я і невідомий —енко.
Повторність явно ж доконечна: / тримає нас терезний світ,
що творить цикли безкінечні, / щоб повернути знов у ціль.
Ось глянь: кривавиться Париж, і / і всемогутній Робесп'єр
Уже віддав Дантона кату. / Але працює карусель
І Робесп'єр піде на страту.
Такий цей світ: / нераз зотліле / знов відтвориться в віках...
....
Не вмру і я, бо не вмира / одвічна безнастанна путь.
Не вмреш і ти, тюрмо святая, / акумулятор наших мук.
Безсмертний гордий людський дух / не зверне з клятої дороги,
що йде уперто до тюрми / по суді слідчих і вартових,
разом з тобою і зі мною / і міліонами, як ми,

(Продовження на ст. 3)

В ПАРИЖІ ЗНОВУ експльодувала бомба, а другу вдалося поліції зневтралізувати. Дві особи загинули, а біля 28 осіб зазнали поранень, 10 з них знаходяться у критичному стані. Посадник Парижу, тепер прем'єр-міністер центрального уряду, Жак Ширак прибув на місце випадку і наказав перевести докладне слідство та шукати за скритовбивцями

ФУНДАЦІЯ УВУ
організує ШОСТУ з ЧЕРГИ (п'ятитижневу)
СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ

„СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЕВРОПІ"

від 3-го липня до 11-го серпня 1986 року
для студентів 18-25 років життя
(під керівництвом д-ра Петра Ґоя)

В ЧАСІ ПЕРЕБУВАННЯ В МЮНХЕНІ, крім курсів: одноденні поїздки в Альпи і оглядини історичних замків — „вікендами" — Ґарміщ, Зальцбурґ, Міттенвальд, Віденьь, Дахав і інші.

ТРЕТІЙ, ЧЕТВЕРТИЙ і П'ЯТИЙ тиждень — Венеція, Рим, Монте Кассіно, Помпеї або Капрі, Соренто, Люрд, Женева — Вілларс, Монтро, Париж, можливо Ротердам, Брусель, чи Люксембурґ.

Як частина поїздки, СТУДЕНТИ можуть одержати кредити за один або два курси: (Elective). Оплата за курс 110 долярів. **(3 або 6 кредитів).**

1. Слов'янська культура і цивілізація (три кредити).
2. Історія східньої Европи (три кредити).
3. Семінар — Українці в діяспорі: вибрані проблеми.

КОШТИ: Lufthansa прямо до Мюнхену, Eurailpass 1-ої кляси на один місяць 410 дол.

ПОВНЕ утримання в українських інтернатах три тижні. ІНШІ: готелі, частинне харчування, автобус на льокальні чи цілоденні прогульки. 995 дол. — 1,299 дол.

ПОВНИЙ КОШТОРИС за 39 днів приблизно від 1,995 до 2,280 дол.

З огляду на обмежену скількість місць першенство мають перші зголошені із завдатком 150.00 дол.

ПРОСИМО ЗГОЛОШУВАТИСЯ **до 15 квітня 1986 р.**

а) В справі програми і стипендії: д-р Петро Ґой (тел.) — 212-254-1571) у вечірніх годинах 10-12-ої або на адресу: UFU Foundation, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

(ПЕРШЕНСТВО на стипендії мають ті студенти, яких батьки або вони самі є членами Фундації. Членство Фундації УВУ від 100 дол. вгору)

б) ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass, звертатися на адресу відомої української аґенції (залучуючи чек на 150.00 дол.).

АДРЕСА: KOBASNIUK TRAVEL INC., 157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel.: 1-212-254-8779.

Парадокси...

(Закінчення зі стор. 2)

на засіданнях Ради міністрів. Де Ґоль диктував, що Рада має постановити, міністри потакували, і конфліктів не бувало. Не існувало теж великих непогоджень між головним виконним органом (президентом), та законодатним органом, і його репрезентантом Радою міністрів, за президентури наступників де Ґоля — Помпіду і Жіскара д'Естень. Права коаліція мала до 1981 року більшість у національній асамблеї і конфлікту не могло бути. В 1981 році збіглись вибори на президента, якого вибирається на сім років, і до національної асамблеї, яку вибирають на п'ять років. Виборцям було досить влади консерватистів, вважали, що час на зміну, і ліві партії перемогли: президентом вийшов соціяліст Міттеран, а ліва коаліція складена з соціялістів, радикалів і комуністів стала більшістю в 491-членній національній асамблеї. Чотирьох комуністів включено в члени Ради міністрів. І далі продовжувалась відносно гармонійна співпраця між лівим президентом і лівим законодатним органом. Але завдяки перевазі консервативний настроїв у світі, які позначились у перевиборі Реґена в ЗСА, і перевагою консерватистів під проводом Марґарет Тачер у Великобританії, у парляментарних виборах у Франції 16-го березня повернула до позиції більшости в національній асамблеї права коаліція. І виринає проблема: президент-соціяліст мусить назначити прем'єром уряду представника переможної правої коаліції (як кандидатів на той пост називають таких правих лідерів як Ширак, д'Естень, Барре, Вейл), а на його пропозицію, усіх інших членів Ради міністрів. І так соціяліст Міттеран має президіювати над кабінетом із самих консерватистів. Це так як би в ЗСА внаслідок парляментарних виборів в листопаді ц.р. та добутої демократами більшости в обох законодатних палатах, президент Реґен мусів призначити на пост державного секретаря наприклад, Томаса О'Ніла (коли б він кандидував), а на секретаря оборони Теда Кеннеді і т. д. і з ними вести державну політику. Міттеранова каденція кінчиться аж у 1988 році. Що з такого політичного подружжя вийде — побачимо.

Нема на світі ідеальної демократичної політичної системи. На мою думку, ще найбільш удалою й ефективною є таки британська. Американську систему „контроль і балянсів" перехвалюється. Багато американських політиків мріє про те, щоб існувала гармонія між законодатними і виконними органами влади. А то мається враження, що на терені американського Конґресу йде радше безперебійна драчка, передвиборча кампанія. Наприклад, тепер демократи хочуть переконати виборців, що републіканець нікудишній президент, репрезентує якісь неіснуючі американські імперіялістичні затії (наприклад, хоче накинути Нікараґуа політичну систему, не дбає про нужденні суспільні верстви в країні), хоч які успіхи має Реґен в економічній відбудові країни та в закордонній політиці. В конґресі парохіяльні інтереси беруть верх над тим, що корисне для цілости країни. Говориться в Конґресі, наприклад, про вкорочення видатків на оборону, але коли приходить на розгляд питання зліквідування кількох непотрібних військових баз на терені ЗСА, то під тиском репрезентантів льокального інтересу, бо бази є джерелом приходів у даній місцевости). Що хочу сказати, то те: виринають серйозні устроєві проблеми в демократичних системах, й американська система далеко не ідеальна.

Франція запозичила дещо з американської системи і це може кидати деякі колоди в її політичний процес. Поживемо — побачимо як виглядатиме французька політика під соціялістичним президентом і консервативною більшістю парляменту.

Посол...

(Закінчення зі стор. 1)

шення Комісії Дешена висилати членів комісії до Советського Союзу в пошукуванні доказів і свідчень проти мнимих нацистських злочинців у Канаді. Він також гостро критикував фальшиві і необосновані обвинувачення канадських українців з боку репрезентанта Сімона Візенталя на Канаду. Посол Вітер заохочував канадських українців звертатися до членів парляменту в їхніх округах, вимагаючи припинення цієї анти української кампанії. Хоч в Онтаріо і в східній Канаді відгук на цю пораду був позитивний, на жаль, в західній Канаді лише мале число канадських українців висилали листи до своїх послів.

Андрій Вітер уважає, що українці в Канаді мають слабо зорганізовану систему впливання на канадський уряд. Тоді коли інші національні меншини мають дуже сильні „лоббі", які вимагають від уряду певних кроків в обороні їхніх інтересів, українці покладаються на оказійні зустрічі з політиками (які на жаль не все є добре зорганізовані) і ці зустрічі не все бувають успішні.

Посол Вітер також затурбований канадською політикою багатокультурности. Хоч він в основному погоджується з її загальними принципами, він розчарований тим, що ця політика не має відповідних представників в адміністрації, які були б щиро віддані самій ідеї культурного плюралізму. Неґативним є явище, що українці, які у великій мірі причинились до створення багатокультурної програми, не мають жадного урядника ні в директорії багатокультурности, ні в бюрі міністра відповідального за цю програму. Тому там немає людини, яка могла б компетентно інформувати міністра і уряд про українські проблеми. Було б бажаним, щоб в самому бюрі прем'єр-міністра був відповідальний урядник, який слідкував би за інтересами багатокультурности взагалі і українців зокрема.

Посол Андрій Вітер завжди готовий допомогти громаді і його бюро є доступним для тих, хто цієї допомоги потребує.

Концерт...

(Закінчення зі стор. 2)

ни помітні були такі цінності, як ніжне піяніссімо та барвиста лінія кантилени. Про її громохкий динамізм нема що і згадувати, бо він у неї завжди був та і тепер увипуклював її інтерпретацію.

З трьох наддатків (етюду Косенка і Шопена та маловиконуваного Альбеніца), не лише найбільше подобався Косенків Етюд тв. 8, ч. 8, особливо співучим трелем, але він був, як і Рондо з першої частини програми завершенням концерту.

Як доказують три наддатки, розрадувана публіка була у своїх оплесках дуже ласкава, щедра — та задоволена успішним вислідом концерту Ю. Осінчук. Може і фортепіян насправді починає подобатись вкінці таки нашій публіці. Це вже найвища пора.

Поезії...

(Закінчення зі стор. 2)

іде ясною він ходою / у далечінь майбутніх днів.
Благословенні ж будьте: / вічний рух і віз, / що рухає
життя на каруселі.
І хай святиться ця тюрма, / де рівні всі, / бо кожний
з нас
зневільнює людей.

(Продовження буде)

НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ виявляє, що вживання оливкової оливи замість товщу в стравах зменшує кількість холестеролю в тілі. Ця олива є дуже добра для тих осіб, які мають високий рівень холестеролю.

Замість китиці квітів для несподівано згаслої

бл. п. Марії Гарматій

людини золотого серця і справжньої української гостинности — складаю 100.00 долярів на СТУДІЮ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ.

ТАЇСА БОГДАНСЬКА

З глибоким смутком повідомляємо, що після короткої недуги упокоїлася в Бозі 20-го березня 1986 р. на 79-му році життя

наша Найдорожча МАМА

бл. п.

МАРІЯ САМОЙЛОВ

уроджена 20-го березня 1907 р. в Україні в м. Дебальці.

ПАНАХИДА у неділю, 23-го березня 1986 р., о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Іст 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН у понеділок, 24-го березня 1986 р., о год. 10-ій ранку в катедрі св. Володимира при 160 Вест 82-га вул. у Ню Йорку, а звідтам на український православний цвинтар св. Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

БОРИС — син з дружиною МЕРІ КЕТРИН
ВІКТОРІЯ — донька з родиною

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

у поважному смутку повідомляє ціле пластунство у вільному світі, що в дні 19-го березня 1986 року відійшов з Волі Всевишнього

сл. п. пл. сен. керівництва

ВІКТОР ЯВОРСЬКИЙ

ГОЛОВА ГОЛОВНОЇ ПЛАСТОВОЇ РАДИ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 21-го березня і суботу, 22-го березня 1986 року.

Родині нашого Друга складаємо вислови щирого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Члени Головної Пластової Булави

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, 86-ий ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж.

запрошує ВШ. Громадянство

на **ДОПОВІДЬ** яку вигопосить

Проф. Іван Лучечко

(Стейтовий Коледж Джерзі Ситі)

на тему

„УКРАЇНЦІ ЗА РУМУНСЬКОЮ ЗАСЛОНОЮ"

(Міста, села і присілки Мармарощини, Буковини і Добруджа)

Друга частина доповіді буде

Ілюстрована ПРОЗІРКАМИ з історичною аналізою і коментарями

Український Народний Дім, 140 Prospect Avenue, **Ірвінґтон, Н. Дж.**
П'ятниця, 4-го квітня 1986 р., початок год. 7:30 веч.
Після доповіді — КАВА і СОЛОДКЕ

Вступайте в члени УНС

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

Щиро вітаємо достойних членів, фундаторів Фундації УВУ, відомих українських підприємців і щедрих жертводавців на українські народні, наукові і виховні цілі, **Панство Миколу і Марію Бойчук,** які зложили свою чергову княжу пожертву **в сумі 220,000.00 дол. НА СПЕЦІЯЛЬНИЙ ФОНД ДЛЯ ПОТРЕБУЮЧОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.** Крім того на отримання кілька десяток бідних школярів і студентів в Бразилії через інші установи зложили **вони понад 30,000.00 дол. Разом Панство Бойчуки зложили понад чверть мільйона долярів.** Завдяки Спеціяльному Фондові Бойчуків, — зроблено заходи побудувати **ДІМ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА ім. МИКОЛИ І МАРІЇ БОЙЧУК,** в місті **Куритибі, Бразилія.** На своєму ПОСТІЙНОМУ СТИПЕНДІЙНОМУ ФОНДІ при Фундації УВУ (ПСФ) ім. МИКОЛИ і МАРІЇ БОЙЧУК є 62,270.00 дол.; із процентів цього фонду **в їх імені приділяється щорічно декілька стипендій** на студії в царині україністики.

Щиро вітаємо нових достойних членів фундаторів Фундації УВУ: відомого підприємця **Михайла Пирського,** який **сумою 23 тисячі дол.** започаткував свій **ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (ПСФ) ім. Михайла і св. п. АНАСТАЗІЇ ПИРСЬКИХ;** відомого жертводавця і мецената **Павла Німця,** який черговою пожертвою **1,000.00 дол., —** доповнив свій **ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ім. ПАВЛА НІМЦЯ.** Із процентів цих фондів щорічно в їх ім. будуть приділятися стипендії на студії або дослідну працю в царині україністики; визначного суспільно-політичного діяча **д-ра Романа Малащука,** який черговою пожертвою **640.00 дол.** доповнив свій **ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ім. д-р. РОМАНА і св. п. МАРІЇ МАЛАЩУКІВ.**

Зокрема щиро вітаємо достойних фундаторів, меценатів і членів, які постійно розбудовують свої фонди, а саме: **Інж. Івана і Надію Кравчуків; Михайла і Марію Іваськевичів; Пелагію і Василя Кучкудів; д-р. Олександра Стрільбицького; Марію Бакалець; Укр. Кред. Кооп. в Пассейку; і Укр. Кред. Кооп. в Рачестер.**

Щиро і дружньо вітаємо нових членів фундації, а саме: **Інж. Володимира і Галину Балабан; Марію Марусяк; Юлію Вертипорох; Стефанію Лешко; д-р. Петра Пшика,** і сотні постійних і нових жертводавців на українську науку через Фундацію УВУ.

ПОДАЄМО УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ЧЕРГОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УВУ В АМЕРИЦІ

Бойчук, Микола і Марія $220,000.00
Пирський, Михайло $23,000.00 (23,550.00)
Інж. Кравчук, Іван і Надія $6,000.00 (17,852.52)
Іваськевич, Михайло і Марія $5,000.00 (15,000.00)
Німець, Павло $1,000.00(10,005.00)
д-р. Малащук, Роман $640.00 (10,000.00), Канада
Марусяк, Марія $500.00 (525.00)
Мицак, Юрій $300.00 (950.00)

По 200.00 дол. зложили:

Гарматюк, Стефан і Софія; Кучкуда, Василь і Пелагія **(1,300.00)**; д-р. Стрільбицький, Олександер **(1,550.00)**; Тгір, Василь і Ольга **(800.00)**

По 150.00 дол. зложили:

Васьків, Осип і Марія; д-р. Саляк, Василь Володимир; д-р Темницький, Юрій і Софія **(650.00).**

Вересень — грудень 1985

По 100.00 дол. зложили:

Байляк, Роман і Анна; Бакалець, Марія (2,335.00); інж. Балабан, Володимир і Галина **(1,000.00)**; Безсонів, Володимир і Юлія; Бекіш, Мирослав і Іда; Біраковський, Богдан; Вертипорох, Юлія **(500.00)**; мґр. Залуський, Володимир і мґр. Наталія; Заяць, Микола; д-р. Кознарська, Марія; Костюк, Григорій і Марія; Кукла, Йосиф і Марія; Кульчицький, Андрій; Лешко Стефанія **(505.00)**; Макар, Іван; Максименко, Атанас і Марія; Мартинюк, Володимир і Оля; Мацюк, Ярослав; д-р. Мороз, Роман і Оля; Натина, Василь і Анна; д-р. Ничай, Степан і Ірена **(700.00)**; інж. Огар, Василь і Оксана; Палашевський, Люба; д-р. Панчук, Ярослав і Ярослава; д-р. Пшик, Петро **(500.00)**; Романюк, Евген; Савка, Микола; Старостинко, Юрій; Укр. Фед. Кред. Кооп. Самопоміч в Пассейку, Н. Дж. **(2,000.00)**; Укр. Фед. Кред. Кооп. Самопоміч в Рочестері, Н.Й. **(725.00)**; д-р. Целевич, Богдан; Щудлюк, Орест і Славія.

По 50.00 дол. зложили:

Вербовські, Іван і Оля; Вірстюк, Франко і Олена; Ґулак, Василь; Жирук, Галина; Залізняк, Юліян і Мирослава; Іванчук, Андріян і Ліліяна; Клебович, Володимир, адвокат; д-р. Когут, Нестор; д-р. Козак, Наталія; Коссак, Олександер і Неоніля; д-р. Кравчук, Роман і Наталія; д-р Мацюк, Андрій; Пайсон, Лев; Паньків, Юліян; Пізнюк, Володимир; д-р Прокоп, Мирослав і Люба **(655.00)**; Ткачук, Аркадій; Укр. Централя в Пассейку, Н. Дж.; д-р. Федик, Евстахій і Стефанія; д-р. Фольварків, Оксана; Чорнобіль, Андрій **(710.00)**; Шведак, Зенон; д-р. Штайн, Михайло; інж. Яременко, Антін **(650.00)**; Лешик, Микола **43.00**; Небеш, Орест **30.00**; Серабин, Степан і Френцис **30.00**; Тенюк, Яким **26.00**.

По 25.00 дол. зложили:

Андрушків, Софія; Балабан, Василь і Оля; Бахір, Василь; Білан, Іван; Блаженніший Митрополит Мстислав Скрипник (915.00); Боднаренко, Павло і Дуня; Бозіо, Микола і Софія; проф. Бойцун, Анна Марія; Букачевські, Ярослав і Ярослава; Волошин, Олександра; Вомпель, Йосиф; Гайда, Ігор і Рома; Гладкий, Михайло; Глух, Роман і Валентина; майор Голутяк-Галик, Степан і Анна; Гусарук, Евген; Гуссар, Стелля; Дембіцький, Микола; д-р Дзюбик, Роман і Анна; Долінський, Адріян і Ляриса; д-р. Домбчевський, Іларійон і проф. Анна; Домбчевський, Роман і Люба; Думкар, Юлія; Єреґе, Василь і Наталія; Ікавий, Йосиф; Катеринюк, Еміліян; Керницький, Роман і Оля; Коваль, Василь; Когут, Стефан; Козак, Михайло; Корлятович, Павліна; Костик, Степан і Надія; Крупський, Адріян; Кузик, Володимир; Миронович, Кузьма; Лесів, Михайло і Дарія; Лівчак, Богдан **(725.00)**; Ліпарі, Людмила; Лозинський, Миролюб; д-р. Луценко, Леонард і Ляриса; Луцький, Евген і Оксана; Маркевич, Анна; Москаль, Теодор; д-р. Мостович, Леонід і д-р. Оксана; Новак, Ірена; Олінник, Федір **(15,355.00)**; Архітект Осадца, Аполінарій; Підстригач, Леонід і Параскевія; Покора, Стефан і Стефанія; Прийма, Володимир; Рижий, Адам і Катерина; Роговський, Мирослав і Любов; о. Середович, Василь; Стадник, Стефан; Тарасюк, Юрій; Терпак, Михайло і Люба; Тимець, Михайло і Анна; Троян, Петро; Укр. Нар. Дім в Пассейку, Н. Дж.; Фонтана, Дан і Ляриса; Цебрій, Григорій і Дора; Циган, Юрій і Анна Марія; Чапля, Василь; Черняк, Адріян і Ніна; Чорний, Микола і Стефанія; Чорний, Стефан; Шевчук, Ілля і Марія; Шевчук, Тиміш і Евгенія; д-р. Шебунчак, Богдан і д-р. Софія; Шкоруда, Стефанія; д-р. Шпитко, Микола і Ірена; Яріш, Андрій.

По 20 дол. зложили:

Біловус, Стефан; Вальчук, Володимир і Катерина; Вомпель, Роман; Гончарів, Катерина; Ґрисяк, Марія; Долинський, Любов; Допяк, Розалія; Заращак, Данило; Коптунюк, Орест і Антоніна; Лаврів, Василь; Макар, Іван; Марків, Катерина; Марчуха, Петро і Анна; Масловський, Зенон; Міцяк, Йосиф; д-р. Мриць, Богдан і Тамара; Романків, Неля; Юречко, Василь і Оля.

По 15.00 дол. зложили:

д-р. Аріза, Едґардо і Оля; Аттон, Іван і Марія; Балабан, Остап і Урсуля; Безубяк, Іван і Анастазія; Бодель, Микола; Бордун, Василь; Василькевич, Роман і Емілія; Вацик, Матвій і Марія; Венґер, Михайло і Пелагія; Винник, Іван (Чикаго); д-р. Гаврилюк, Орест і Анна; Головка, Олександер; Гребенчук, Михайло; Ґаліновський, Я.; інж. Ґоляш, Степан і інж. Надія; Ґрохола, Данило й Ірена; Дуб, Михайло і Ґертруда; Калмук, Ксеня; Кікцьо, Михайло; Климко, Мирослав і Галина; Ковалівський, Юрій; Козак, Павло і Наталія; Комар, Созон і Ірена; Королишин, Теодор; Корсунь, Венямин і Віра; Кривий, Михайло; Кузьмин, Павло і Таня; Кузьо, Мирослава; Кулик, Теофіль і Йоанна; Курпяк, Михайло; Куцан, Богдан і Анна; Кучер, Іван; Лесько, Іван; Лехіцький, Іван; Лозинський, Марія; Ломницький, Володимир і Дарія; Масс, Семуель; Миколенко, Микола і Катерина; д-р. Мотиль, Марія Р.; Николенко, Ніна; Німилович, Яків і Аналіса; Підгірний, Іван; Попаця, Василь і Олена; Попович, Володимир і Юстина; Посипайло, Марія; Походай, Іван; Райнер, Адам і Ірена; Романюк, Роман і Софія; Рудзінський, Любомир і Ґерта; д-р Савицький, Юрій; д-р. Сенковський, Теодозій і Ірена; Серафин, Йосиф і Софія; Сокіл, Василь; Сольдрессен, Іван; Стасів, Микола і Анна; Твердохліб, Петро й Ірена; Фонтана, Дан і Ляриса; Харидчак, Елеонора; Хариняк, Гелен; Хромяк, Дмитро й Іванна; Цегельський, Андрій; Черевайко, Микола й Анна; Чорний, Михайло; Юрковський, Петро; Яворський, Іван і Оля.

По 10.00 дол. зложили:

д-р. Билов, Любомир і Дарія; Білинський, Олександер і Стефанія; Борис, Ілля; Войцех, Йосиф; Гомнак, Петро; Грибик, Василь; Гриник, Михайло і Беці; Демус, Анатоль; Довбенко, Катерина; Захарків, Марія; Корж, Василь і Оля; Коцибала, Аркадія; Коцибала, Святослав; Лесюк, Омелян; Масюк, Володимир і Наталія; Медик, Филип і Валентина; Мичковський, Юрій і Христина; о. Мудрий, Любомир; Незнаний, Петро і Катерина; Присяжний, Павло і Марія; інж. Раковський, Роман і Люба; Рітачка, Юрій і Марія; Світлична, Надія; Телешевський, Іван і Евстахія; Трунко, Я.; Шевчук, Климентій; Яфремова, Галина; Василькевич, Катря 8.00

По 5.00 дол. зложили:

НН — Скрентон, Па.; Вінич, Віктор і Надія; ДеБлю, Кеннет і Марта; Луців, Йосиф; Креховецький, Корнель і Саві

Щиро дякуємо всім жертводавцям, які завжди щедро відзиваються на наші заклики. (Якщо Ваша пожертва до Фундації прийшла по першім січні 1986 р., вона буде поміщена в слідуючому списку за січень-квітень, 1986 р. десь у травні ц. р.).

В літньому семестрі 1985 р. при Вашій щедрій допомозі Фундація УВУ виплатила 145 стипендій на різні студійні програми УВУ. Стипендисти були молоді українські студенти, які походили з різних країн **Европи й Америки** (Бельгія, Англія, Голляндія, Швеція, Франція, Німеччина, Австрія, Італія, Польща, Чехо-Словаччина, Югославія, Бразилія, Канада і ЗСА). **Між ними було декілька чужинців,** які студіювали українську мову, історію, музику.

Стипендії звичайно покривали оплату за навчання і кошти прожитку в українському гуртожитку.

Фундація фінансувала перший академічний курс для студентів з европейських країн **(порівняльний фолкльор, українські народні пісні і бандура),** який пройшов дуже успішно; **фінансувала три семестри на УВУ в Мюнхені англійської мови і українознавства для біженців з Польщі; уділила дотації** в сумі **6,800.00 дол.** на видання збірників у французькій мові, які появилися заходом університетів УВУ і Сорбони.

При допомозі студійної програми **СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЕВРОПІ 1985 частинно** осягнено визнання українського вкладу і українських жертв **під Монте Кассіно.** При монастирі і чині Бенедиктинів покликано **ПОСТІЙНИЙ ФОНД ПОМИНАЛЬНИХ ВІДПРАВ,** з процентів якого щороку ченці монастиря будуть відправляти Богослужби і Панахиди за впавших українських вояків.

Коли Ви ще не вислали своєї пожертви на многогранну працю Фундації УВУ, — **ЗРОБІТЬ це сьогодні чи завтра,** щоб долучитися до спільної громадської і національної дії.

Всі пожертви і датки на Фундацію УВУ, на постійний чи одноразовий стипендійний Фонд — можна відтягати від податку.

Чеки просимо вписувати на: UFU Foundation **та висилати на адресу Фундації УВУ.**

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Проф. Петро Ґой
голова Фундації УВУ

Д-р. Ярослав Моцюк
скарбник Фундації УВУ

ДО ЗСА ПРИБУЛА З МОСКВИ 11-річна школярка Катя Лічева. Її візита зв'язана з пам'яттю про американську школярку Саманту Смит, яка загинула в летунській катастрофі. Катя перемогла в конкурсі, який проводила організація Американські діти за мир. Вона відвідає Ню Йорк, Вашінгтон, Чикаго, Лос Анджелес, Гюстон. Совєтська школярка привезла для матері Саманти листи від дітей з СССР, а президентові Роналдові Реґенові і американським дітям подарунки. Однак зустріч Президента з К. Лічевою не запляновано. Катю супроводжує її мама Маріна і делеґація совєтського комітету оборони миру.

Увага! *Бостон й околиця!* *Увага!*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 5-го квітня 1986 р., о год. 5-ій по пол. в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, Делеґати на 31-шу Конвенцію та Відділові Урядовці таких Відділів УНС:

178 в Манчестері, 181 в Топшан, Мейн, 224 Сейлем та 238, 307 і 374 в Бостоні.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Виб Президії для переведення зборів
3. Відч тання протоколу з минулих Річних зборів
4. Зв членів Управи і Контрольної Комісії
5. усія над звітами
6. діпення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1986 р.
8. Слово СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора Українського Народного Союзу.
9. Запити до члена Екзекутиви
10. Схв лення пляну праці на біжучий 1986 рік
11. В и і запити
12. З иття нарад

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Гетьманський, *голова* — **Дмитро Мельник**, *касир*
Дмитро Ґалонзка, *секретар* — **д-р Іван Дідюк**, *гол. К. Комісії*

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $.........

....
ім'я та прізвище

....
число дому, вулиця

....
місцевість стейт поштовий код

ПРАЦІВНИКИ ПУБЛІЧНОЇ транспортації у Филядельфії покінчили свій п'ятиденний страйк після переговорів. Рішено що працівники одержать кращі умовини праці та підвишки у платнях. У наслідок того, оплата за їзду буде підвищена на 25 центів.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Відділ ОУА „САМОПОМІЧ" в Нюарку, Н. Дж.

відбудуться

в неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 4-ій по пол.
у Пластовому Домі, 736 Санфорд Аве., Нюарк, Н. Дж.

Членів запрошує до участи
УПРАВА ВІДДІЛУ:

Михайло Цяпка, *голова* — **Роман Лапичак,** *секретар*

УВАГА: збори почнуться півгодини пізніше з важністю рішень без огляду на число присутніх членів.

Увага! *Чикаґо й околиця!* *Увага!*

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Чикаґівської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, **5-го квітня 1986 р., о год. 3-ій по пол.**
в залі дому „Левів", Чикаґо, Ілл
при 2353 Чикаґо Авеню

Участь в нарадах повинні взяти урядовці Окружного Комітету, конвенційні делеґати на 31-шу Конвенцію і представники Відділів:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 399, 423, 425, 452 і 472.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії
9. Слово головних урядовців
10. Схвалення пляну праці на 1986 рік
11. Різні справи і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС
Інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек-Скатт, головна радна УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Ольшанський, *голова*
Роман Припхан, *секр.* — **Дженевєв Блідий,** *скарбник*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ОКРУГИ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 6-го квітня 1986 р., о год. 2-ій по пол.
в Scrafford Motel, corner 309-54 Hwy, Hometown, Pa.

До участи в зборах запрошується всіх Відділових урядовців і делеґатів на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

Бервік, 164 і 333
Фраквілл, 242, 382
Фріленд, 429
Магоней Сиґі, 305
Мек Аду, 7
Майнерсвілл, 78, 129, 265
Мт. Кармел, 2
Шамокін, 1
Шенандога, 98
Ст. Клер, 9, 31, 228
Лігайтон, 389

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1986 рік.
7. Доповідь головного предсідника УНС д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Запити до представника Екзекутиви
9. Схвалення пляну праці на біжучий рік
10. Різні справи — закриття нарад

У зборах візьме участь

Д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Тимко Бутрей, *голова*
Адольф Словік, *касир* — **Галина Словік,** *секретар*

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 4.

П. Яросевич, Кензас Сиґі	20.00
М. Тимець, Овк Ловн	17.00
Я. Нестерук, Гартфорд	14.00
Н. Бачинська, Денвер	12.00
В. Демчук, Бурке	12.00
О. Куса, Лейк Ворт	12.00
О. Левенець, Ст. Ст. Пітерсбурґ	12.00
С. Матківський, Рочестер	12.00
А. Герман, Джерзі Сиґі	10.00
П. Дудар, Монтреаль	10.00
Д-р П. Попадюк, Міннеаполіс	10.00
І. Баланецький, Апопка	7.00
М. Гаргай, Ляшін	7.00
І. Гута, Трой	7.00
П. Карпів, Вашінґтон	7.00
С. Кириленко, Белойт	7.00
В. Мельничин, Франкфорт	7.00
І. Олійник, Бет	7.00
В. Самійленко, Свортмор	7.00
Р. Л. Хом'як, Мк Лін	7.00
М. Фафендик, Шебойґен	7.00
М. Франко, Піттсбурґ	7.00
Й. Бережницький, Філядельфія	5.00
В. Іванців, Рочестер	5.00
Г. Козар, Силвер Спрінґ	5.00
І. Кузь, Пассейк	5.00
М. Кушнір, Парма	5.00
С. Савчук, Елмгирст	5.00
І. Була, Ессекс Джанкшен	4.00
Р. Домбчевський, Рочестер	4.00
Б. Рибчук, Н. Колдвелл	4.00
І. Лотоцький, Норт Порт	3.00
М. Токар, Сиракюзи	3.00
Б. Артимишин, Гантінґтон	2.00
Т. Барабаш, Порт Шарльоте	2.00
В. Бойко, Менвілл	2.00
М. Велич, Сиракюзи	2.00
О. Весоловський, Чикаґо	2.00
Д. Вирста, Рочестер	2.00
В. Вишиваний, Ню Йорк	2.00
А. Волошин, Парма	2.00
Л. Ґеорґієнко, Міннеаполіс	2.00
Д. Ґеча, Н. Плейнфілд	2.00
В. Гаєвський, Парма	2.00
І. Гнатів, Йонкерс	2.00
С. Горак, Чарлстон	2.00
П. Грабович, Веніс	2.00
С. Де Васіл, Маямі Біч	2.00
Б. Желехівський, Куперсбурґ	2.00
Д-р М. Іваницький, Ромеовілл	2.00
В. Іванчишин, Бронкс	2.00
Й. Іванчук, Виндгем	2.00
В. Камінський, Вільметте	2.00
Т. Кікцьо, Бриджв'ю	2.00
М. Кіндрачук, Ґлен Спей	2.00
І. Кобасовський, Колонія	2.00
М. Коваль, Чикаґо	2.00
Я. Козак, Гантінґтон	2.00
Д-р В. Кокорудз, Овіґо	2.00
Е. Команишин, Чикаґо	2.00
К. Креховецький, Гемден	2.00
В. Криса, Говел	2.00
С. Лащик, Лексінґтон	2.00
А. Лончина, Чикопі	2.00
Д. Лясевич, Бруклин	2.00
М. Майорчак, Геркімер	2.00
В. Мазяр, Мейплвуд	2.00
С. Мазяр, Сан Гозе	2.00
В. Мандюк, Ірвінґтон	2.00
М. Москаль, Спрінґ Веллі	2.00
М. Мотиль, Санісайд	2.00
П. Номилович, Стактон	2.00
М. Ніньовський, Воррен	2.00
П. Одарченко, Такома	2.00
М. Остафійчук, Асторія	2.00
П. Павленко, Еверґрін Парк	2.00
Л. Петрі, Чикаґо	2.00
І. Піддубний, Філядельфія	2.00
Г. Підлуська, Лівінґстон	2.00
І. Плешкевич, Воррен	2.00
Д-р В. Прокопів, Відспорт	2.00
Р. Проців, Чикаґо	2.00
О. Рак, Лонґ Айленд Сиґі	2.00
О. Ратич, Едисон	2.00
А. Ройовський, Бруклин	2.00
М Скайоцурка, Гантінґтон	2.00
А. Слюсарчук, Савтфілд	2.00
І. Солук, Голлівуд	2.00
Д. Стахів, Миддлсекс	2.00
В. Столярський, Омага	2.00
А. Стрільбицький, Форт Вейн	2.00
В. Табачук, Клірвотер	2.00
А. Токе, Форт Лодердейл	2.00
А. Турчин, Трентон	2.00
Е. Турянський, Воррен	2.00
С. Цимбала, Брууклин	2.00
П. Чуй, Марльборо	2.00
Г. Шараневич, Піттсбурґ	2.00
А. Ямрозик, Ню Йорк	2.00
І. Попівчак, Відспорт	1.00

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ГАЗЕТА „Ню Йорк Сиґі Трибюн", 25 сенаторів звернулися до президента Роналда Реґена з листом, в якому просили його не дотримуватися умов американсько-совєтського договору САЛТ-2. Цей договір підписаний в 1979 році президентом Джиммі Картером і генеральним секретарем ЦК КПСС Леонідом Брежнєвим, не був ратифікований Сенатом. Термін його дії закінчився в грудні минулого року. Однак ЗСА виконували і далі продовжують виконувати умови цього договору. Лист сенаторів до Президента зв'язаний з запляновавим у ЗСА демонтажем підводних човнів „Посейдон" і заміною їх човнами типу „Трайдент". Згідно з умовами договору, сторони не повинні перевищувати певного рівня стратегічних зброєнь. Тому при введенні в стрій нових підводних човнів „Трайдент", ЗСА ліквідують човни „Посейдон". В листі Р. Реґенові сенатори переконують його не робити цього, мотивуючи свою точку зору тим, що Совєтський Союз порушував і порушує умови договову САЛТ—2.

РЯТІВНИЧИЙ КОРАБЕЛЬ, який весь час шукає за залишками „Челленджера", знайшов три великі куски металю, які можливо належали до правої ракети. Президентська комісія, яка веде слідство трагічної експльозії „Челленджера", виявила, що між знайденими кусками є частина ракети, яка спричинила експльозію. Цього вони не знатимуть аж доки усіх кусків не переглянуть. Корабель щодня випливає 20 до 50 миль від Кейп Каневерал та шукає решток міжпростірного корабля.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Олбанської Округи, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

в неділю, 6-го квітня 1986 р., о год. 3-ій по пол.
в залі Українського Клюбу
при 402 25-та вул., WATERVLIET, N.Y.

із слідуючим порядком нарад:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з останніх Річних зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь головного радного ВОЛОДИМИРА КВАСА
9. Запити до представника Екзекутиви
10. Схвалення пляну праці Округи на 1986 рік
11. Внески, запити і побажання
12. Закриття нарад

До участи в зборах є запрошені всі Відділові урядовці, делеґати на 31-шу Конвенцію та члени наступних Відділів:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476 і 477

У Зборах візьме участь

Володимир Квас, головний радний УНС

По нарадах буде ПЕРЕКУСКА-ГОСТИНА

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Павло Шевчук, *голова* — **Ред. Іван Дурбак**, *секретар укр. мови*
Петро Урбош, *секр. анг. мови* — **Василь Варшона**, *касир*

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГАЛИНА ФІЛІПСЬКА, член УНС Відд. 430 Т-ва „Дністер" у Філядельфії, Па. померла 30-го серпня 1985 року на 76-му році життя. Нар. 24-го червня 1909 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1963 року. Залишила у смутку мужа Богдана, сина Юрія, дочок — Зеню Черник з родиною і Марію-Божену. Похорон відбувся 2-го вересня 1985 року на цвинтарі Пречистої Діви Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО КРУПА, член УНС Відд. 53-го ім. св. Миколая в Піттсбурзі, Па., помер 14-го жовтня 1985 року на 63-му році життя. Нар. 1921 року в Західній Україні. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку дружину Анну і чотири дочки — Лесю, Андрійку, Лідію і Стефанію та дві внучки. Похорон відбувся 17-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Володимира в Піттсбурзі.

Вічна Йому Пам'ять!

Д. Головатий, секр.

ТЕОДОР ФІРЦОВИЧ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 21-го жовтня 1985 року. Народився 1921 року в Смолиці, пов. Рава Руська, Зах. Україна. Залишив у смутку дружину Пелагію, синів Богдана, Володимира і Тараса, доньку Христину Ольгу та дальшу родину та приятелів в Америці і Україні. Похорон відбувся 25-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Семків, секр.

ТАНЬКА БЕГУНЯК, член УНС Відд. 195-го в Піксскіллі, Н.Й., померла 25-го жовтня 1985 року на 96-му році життя. Нар 25-го жовтня 1889 року в Україні. Членом УНС стала 1921 року. Залишила у смутку синів Павла, Вілліяма, Михайла, Юрія, Доналда і Франка; доньок — Анну Маречек і Гелен Кондрея. Похорон відбувся 28-го жовтня 1985 року на цвинтарі Успення в Піксскіллі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН КУРЕЦЬ, член УНС Відд. 168-го ім. св. Василія в Перт Амбою, Н. Дж., помер 19-го жовтня 1985 року на 68-му році життя. Нар. 7-го лютого 1917 року в Перт Амбою. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку доньок — Анну Гагерман і Джеррі Курець. Похорон відбувся 22-го жовтня 1985 року на цвинтарі Говплови, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Бабин, секр.

МИКОЛА АНТОШКІВ, член УНС Відд. 211-го в Статен Айленд, Н.Й., помер 2-го серпня 1985 року на 72-му році життя. Нар. 31-го липня 1913 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, доньок — Алісію Лайонс і Маріянну Майра. Похорон відбувся 5-го серпня 1985 року на цвинтарі Пайнлон Меморіял Парк, в Лонґ Айленд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Германюк, секр.